

ΑΓΙΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἅγιος

Λάζαρος

Ο Λάζαρος ήταν στενός φίλος του Χριστού. Κατοικούσε στη Βηθανία, 3 χλμ. περίπου ανατολικά της Ιερουσαλήμ και οι αδελφές του Μάρθα και Μαρία φιλοξένησαν πολλές φορές τον Ιησού στο σπίτι τους στη Βηθανία (Λουκ. 10,38-40, Ιωαν. 12,1-3).

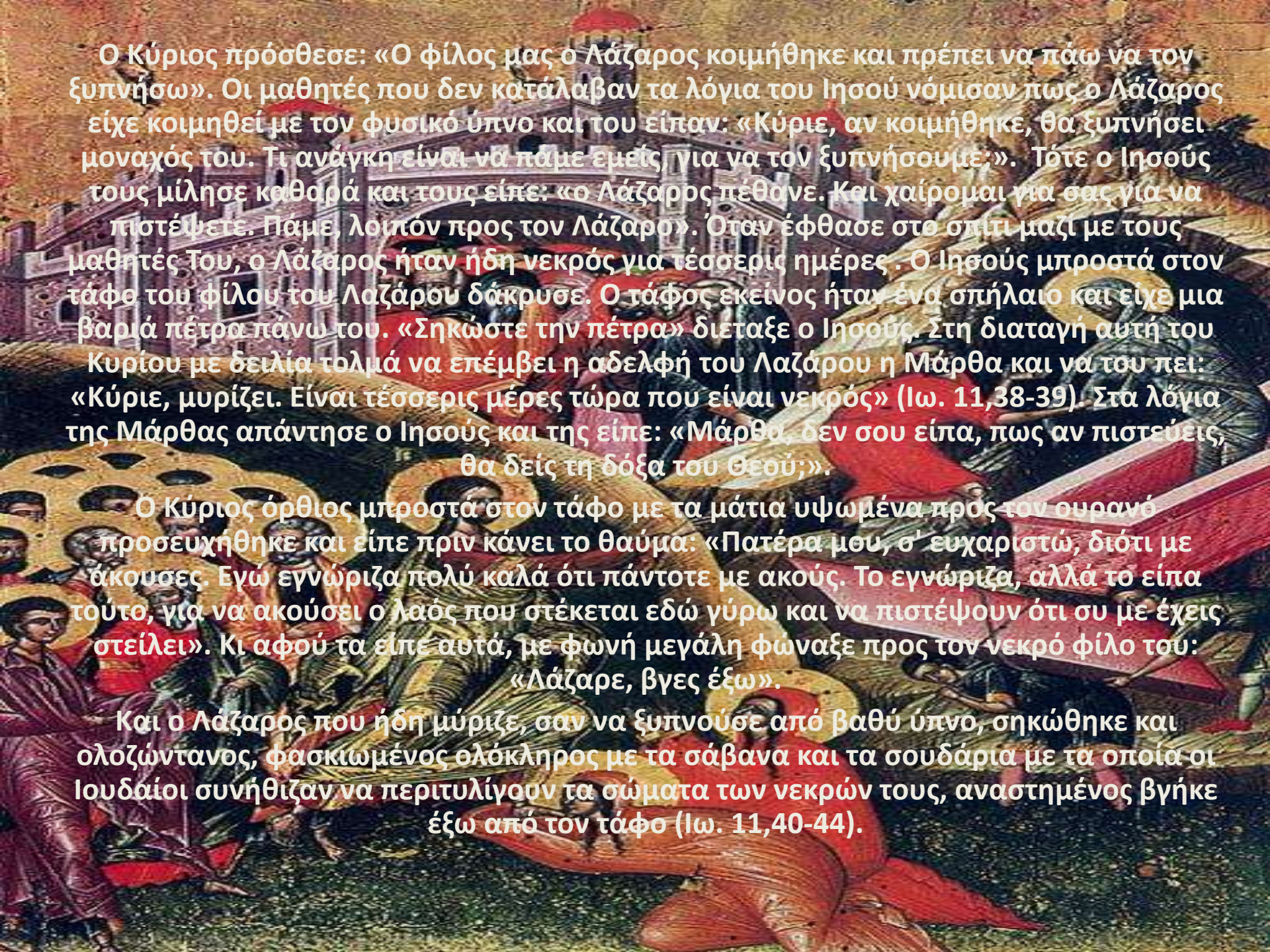
Ἡ ἔγερσις τοῦ Λαζάρου.

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Κάποια φορά όμως, όπως αναφέρει ο ευαγγελιστής Ιωάννης (Ιω. 11,3), που ο Κύριος βρισκόταν στη Γαλιλαία, έμαθε πως ο φίλος Του ο Λάζαρος ήταν άρρωστος. Του το είχαν διαμηνύσει οι αδελφές του με τούτα τα λόγια: «Κύριε, να, αυτός που τόσο πολύ αγαπάς, είναι άρρωστος».

Ο Κύριος πρόσθεσε: «Ο φίλος μας ο Λάζαρος κοιμήθηκε και πρέπει να πάω να τον ξυπνήσω». Οι μαθητές που δεν κατάλαβαν τα λόγια του Ιησού νόμισαν πως ο Λάζαρος είχε κοιμηθεί με τον φυσικό ύπνο και του είπαν: «Κύριε, αν κοιμήθηκε, θα ξυπνήσει μοναχός του. Τι ανάγκη είναι να πάμε εμείς, για να τον ξυπνήσουμε;». Τότε ο Ιησούς τους μίλησε καθαρά και τους είπε: «ο Λάζαρος πέθανε. Και χαίρομαι για σας για να πιστέψετε. Πάμε, λοιπόν προς τον Λάζαρο». Όταν έφθασε στο σπίτι μαζί με τους μαθητές Του, ο Λάζαρος ήταν ήδη νεκρός για τέσσερις ημέρες. Ο Ιησούς μπροστά στον τάφο του φίλου του Λαζάρου δάκρυσε. Ο τάφος εκείνος ήταν ένα σπήλαιο και είχε μια βαριά πέτρα πάνω του. «Σηκώστε την πέτρα» διαταξε ο Ιησούς. Στη διαταγή αυτή του Κυρίου με δειλία τολμά να επέμβει η αδελφή του Λαζάρου η Μάρθα και να του πει: «Κύριε, μυρίζει. Είναι τέσσερις μέρες τώρα που είναι νεκρός» (Ιω. 11,38-39). Στα λόγια της Μάρθας απάντησε ο Ιησούς και της είπε: «Μάρθα, δεν σου είπα, πως αν πιστεύεις, θα δείς τη δόξα του Θεού;».

Ο Κύριος όρθιος μπροστά στον τάφο με τα μάτια υψωμένα προς τον ουρανό προσευχήθηκε και είπε πριν κάνει το θαύμα: «Πατέρα μου, σ' ευχαριστώ, διότι με άκουσες. Εγώ εγνώριζα πολύ καλά ότι πάντοτε με ακούς. Το εγνώριζα, αλλά το είπα τούτο, για να ακούσει ο λαός που στέκεται εδώ γύρω και να πιστέψουν ότι συ με έχεις στείλει». Κι αφού τα είπε αυτά, με φωνή μεγάλη φώναξε προς τον νεκρό φίλο του: «Λάζαρε, βγες έξω».

Και ο Λάζαρος που ήδη μύριζε, σαν να ξυπνούσε από βαθύ ύπνο, σηκώθηκε και ολοζώντανος, φασκιωμένος ολόκληρος με τα σάβανα και τα σουδάρια με τα οποία οι Ιουδαίοι συνήθιζαν να περιτυλίγουν τα σώματα των νεκρών τους, αναστημένος βγήκε έξω από τον τάφο (Ιω. 11,40-44).

Ο ΛΑΖΑΡΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ

Η ανάσταση του Λαζάρου και η συγκέντρωση του πλήθους θορύβησε τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι αποφάσισαν να σκοτώσουν τον Ιησού (Ιω. 11,46-57), αλλά και το Λάζαρο (Ιω. 12,10). Δεν κατορθώσαν όμως να το πράξουν για το Λάζαρο, τον Ιησού όμως λίγο αργότερα Τον σταύρωσαν.

Έξη ημέρες πριν από το Πάσχα, ο Ιησούς κάθισε σε δείπνο το οποίο δόθηκε γι Αυτόν. Μαζί Του ήταν και ο Λάζαρος (Ιω. 12,1-2), ενώ πλήθος κόσμου είχαν πάει για να δουν όχι μόνο τον Ιησού, αλλά και τον αναστημένο Λάζαρο (Ιω. 12,9).

Σύμφωνα με τον Άγιο Επιφάνιο επίσκοπο Κωνσταντίας της Κύπρου (367-403), ο δίκαιος Λάζαρος ήταν τότε 30 χρονών και έζησε άλλα 30 χρόνια μετά την ανάστασή του. Άλλη παράδοση επίσης αναφέρει ότι ο Λάζαρος μετά την ανάστασή του θέλοντας να αποφύγει το μίσος των αρχιερέων κατέφυγε στο Κίτιο της Κύπρου γύρω στο 33 μ.Χ..

Εδώ τον συνάντησαν οι απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας, όταν μετέβαιναν από τη Σαλαμίνα στην Πάφο, και τον χειροτόνησαν ως πρώτο επίσκοπο Κιτίου, της Εκκλησίας, που ίδρυσε ο ίδιος. Την εκκλησία του Κιτίου εποίμανε με στοργή κι αγάπη δεκαοκτώ περίπου χρόνια μέχρι το τέλος της ζωής του.

Οι παραδόσεις τον θέλουν σκυθρωπό και αγέλαστο κατά την παρούσα ζωή, και αυτό οφειλόταν στα όσα είχε δει κατά την τετραήμερη παραμονή του στον Άδη. Οι ίδιες παραδόσεις αναφέρουν ότι δε γέλασε ποτέ στη ζωή του παρά μία φορά, όταν είδε κάποιον να κλέβει ένα πήλινο αγγείο και σχολίασε αποφθεγματικά: «το ένα χύμα κλέβει το άλλο».

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Τελείωσε τον επίγειο βίο του στην Κύπρο το έτος 63 μ.Χ. Οι πιστοί τον έκλαψαν και με τιμές τον κήδεψαν σε μια σαρκοφάγο από κυπριακό μάρμαρο στην οποία έγραψαν στην εβραϊκή γλώσσα: «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος Χριστού». Πάνω από τη σαρκοφάγο αυτή κτίσθηκε ωραιότατος ναός, που ανακαινίστηκε γύρω στα 1750 μ.Χ..

Η μνήμη του θαύματος της Αναστάσεως του Λαζάρου γιορτάζεται το Σάββατο πριν από την Κυριακή των Βαΐων. Η ανακομιδή και μετάθεση του ιερού λειψάνου του αγίου Λαζάρου από το Κίτιο στην Κωνσταντινούπολη, η οποία τιμάται από την Εκκλησία τη 17ην Οκτωβρίου, έγινε κατά το έτος 890 μ.Χ. μετά από εντολή του αυτοκράτορα Λέοντα Στ' του Σοφού, ο οποίος συνέθεσε τα ιδιόμελα στον εσπερινό του Λαζάρου.

**Λάζαρος
Αβραμίδης Γ2**